

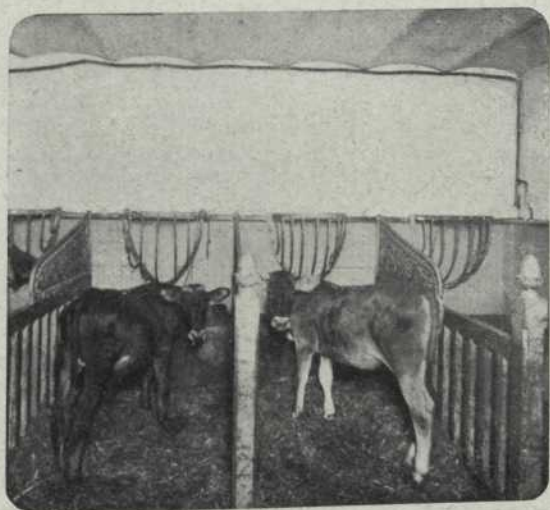
Poltro-bàscula per a les sangnies dels cavalls donadors de sèrum

EL LABORATORI MUNICIPAL DEL PARC

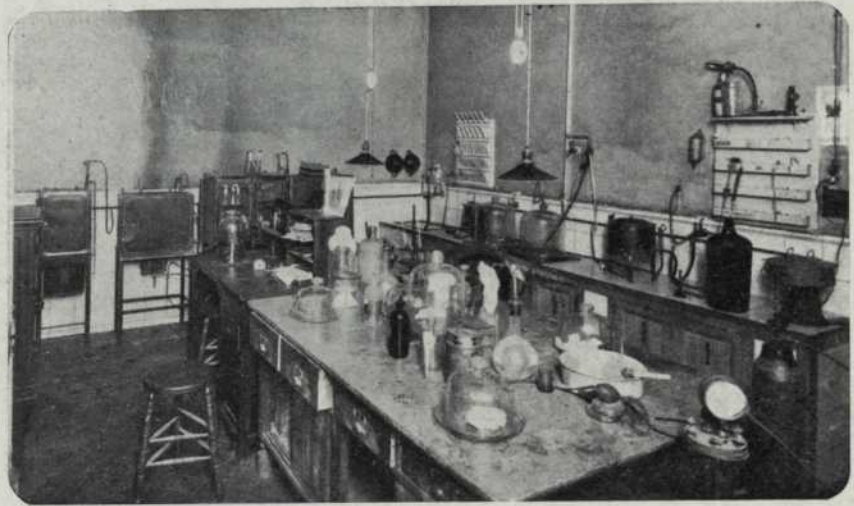
EN una de les edicions anteriors de CIENCIA dèiem el nostre intent de passar revista, des d'aquestes planes, a les institucions científiques de Catalunya. Res més escaient, doncs, que aprofitar l'avinentesa que ens proporciona el número aquest que dediquem a enaltir l'obra de RAMON TURRÓ, per parlar del Laboratori Municipal del Parc, que En TUR-

ró dirigí durant els vint anys darrers de la seva vida i al redoç del qual prengué cos la més forta creació de l'eminent biòleg: l'Escola de Barcelona.

El Laboratori fou creat l'any 1887 per l'Alcalde Rius i Tauler. És trist declarar-ho: però el cert és que fins aleshores la nostra urbs no comptà amb una Institució científica dedi-

Vedells fornidors de limfa antivariòlica

Secció de preparació de les vacunes

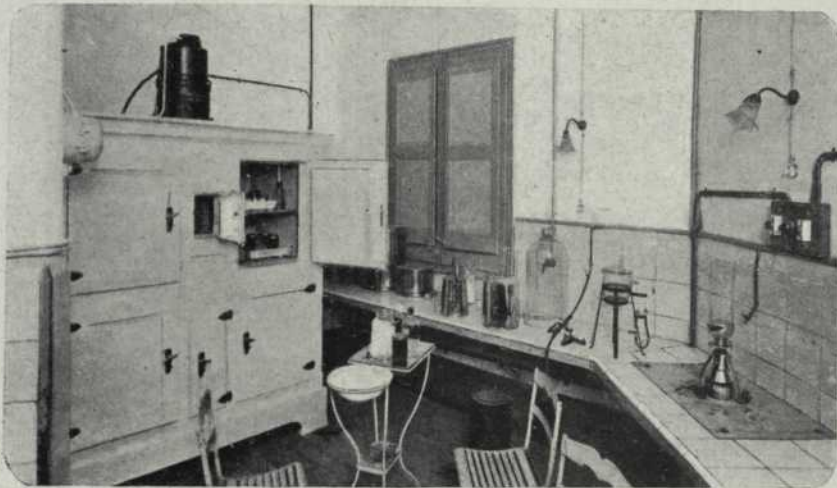
cada a vetllar per la seva higiene i per la vida dels seus habitants. En Rius i Taulet no volgué prolongar més aquesta vergonyosa situació; si altres raons no haguessin aconsellat la creació del Laboratori, li hauria bastat el record dolorós de les epidèmies colèriques dels anys 54 i 65, i la que aleshores era recent encara del 85, les quals delmaren la nostra urbs i extenent-se pels pobles i viles dels seus encontorns, portaren el dol a milers de famí-

lies. El balanç macabre era gairebé afavorit pels mateixos que havien d'aminorar-lo. En efecte: la desorientació més gran regnava respecte els mètodes per combatre la malaltia. N'és una prova el següent paràgraf de RAMON I CAJAL, el qual tot i ésser escrit referit a València, pot molt bé aplicar-se a Barcelona, puix que els casos eren idèntics:

"Eren dies d'intensa emoció. La població, delmada per l'açot, vivia nequitejada, per bé

Els gossos esperant torn per a la vacuna anti-ràbica

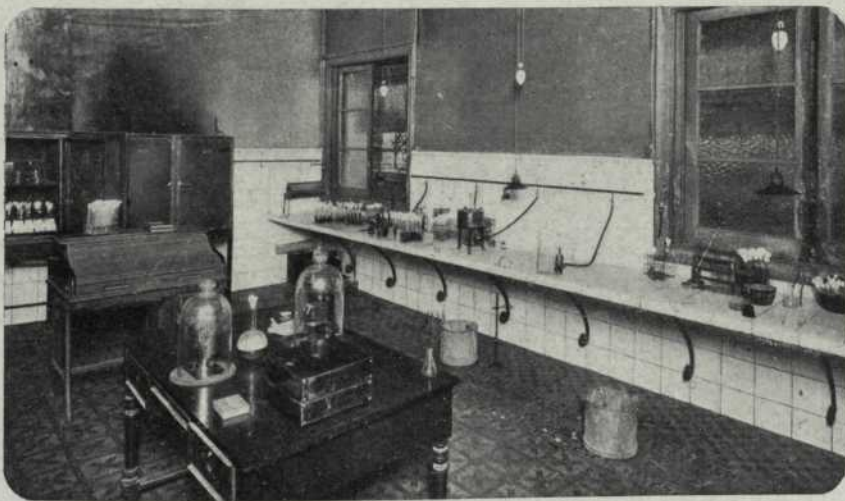
Secció de preparació de virus anti-ràbic

que mai no perdé (dit sigui en honor de València) la serenitat; els hospitals, singularment el de Sant Pau, vessaven de colèrics. Recordo que en el meu propi domicili moriren diversos atacats. Com de costum, entre els metges imperava la desorientació i el dubte. Els vells galens, recelosos de tota novetat, s'atenien, en teoria, a la doctrina clàssica de les miasmes, i, en l'ordre pràctic, a l'inevitable laudan de Sydenham. Els que creien en el microbi, joves en

la seva majoria, recomanaven de bullir l'aigua potable i no ingerir cap beguda ni cap aliment que no hagués sofert acció preliminar."

La creació del Laboratori Municipal fou l'inici de l'endegament de les qüestions higièniques i sanitàries que afectaven la ciutat, pels viaranys que la lògica i l'exemple d'altres capitals exigien.

Fou dirigit inicialment per FERRAN, al qual l'Ajuntament donà per ajudant a En TURRÓ,

Departament d'exàmens bacteriològics de les aigües

Departament anti-ràbic

que treballava aleshores amb En JAUME PI SUNYER al Laboratori annex a la classe de Patologia General; profundes discrepàncies de criteri en l'apreciació científica dels problemes que es plantejaven i dels fets experimentals, obligaren a en TURRÓ a separar-se del Laboratori i reintegrar-se al costat d'En PI SUNYER.

Finalment, l'any 1904, el Laboratori Municipal rep com a Director En RAMON TURRÓ.

És a partir d'aquest moment que el migrat recó del carrer de Sicília creix en la intensitat del seu treball. Per ell passen, desitjosos del mestratge de TURRÓ, una munió d'estudiants, metges, biòlegs, químics... Es treballa intensament, i l'escola barcelonina adquireix prestigi mundial entre els biòlegs i fisiòlegs. Ben segur que molts dels que de fora Catalunya han seguit la tasca realitzada en el Laboratori

L'arxiu bacteriològic

del Parc, quedarien astorats de veure la migradesa de medis amb què aquella tasca s'ha portat a terme, la desproporció existent entre la pobresa de l'establiment i el tresor científic innegable de les seves realitzacions.

Es trigà molt, per part de l'Ajuntament, a millorar la situació del Laboratori. Alguna

ment esmentats, puix que a ells es deuen les millores que en l'ordre a local, material i consignació, successivament ha anat introduint l'Ajuntament.

En RAMON TURRÓ cessà en la Direcció del Laboratori l'any 1924, en què fou jubilat per l'Ajuntament. L'ha succeït el Dr. PERE GON-

Un recó de la sala de lectura

cosa s'ha fet, però, en aquest aspecte, si bé no ha estat suficient, puix que a Barcelona li cal un Laboratori Municipal força més gran i més ben dotat que el que posseeix avui. En aquesta tasca de dotació per part de la Corporació Municipal, dos noms, els dels regidors Raventós i Carabén, mereixen d'ésser especial-

ZÁLEZ, deixeble i col·laborador predilecte. En ell veiem una garantia de què la tasca de l'establiment del qual hem parlat, seguirà, per viaranys sempre ascensionals, col·laborant en la investigació de les ciències fisiològiques i bacteriològiques, i donant nous dies de glòria al nom de la nostra urbs i, per tant, a Catalunya.